

1160

1904. Απόφαση του Μικτού Εκκλησιαστικού Δικαστηρίου σχετικά με το κύρος διαθήκης. Ποταμιά (Θάσος).

Γεωργία Χιόνη, «Μια απόφαση του Μ. Ε. Δικαστηρίου Ποταμιάς το 1904», *Θασιακά* 13 (2004-2006), σ. 516-519.

1161

1905. Απόφαση διαζυγίου. Ι. Μ. Κολωνείας (Πόντος).

Γ. Πολύης, «Η διαμονή (ή διανυκτέρευση) της γυναίκας εκτός του συζυγικού οίκου ως λόγος διάζευξης στο βυζαντινό και μεταβυζαντινό δίκαιο», *Επιστημονική Επετηρίδα Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης* 8 (1987), σ. 129-130.

1905, 25 Φεβρουαρίου

«Παρακαθημένης τῆς Α. Σ. τοῦ Ἁγίου Κολωνίας κ.κ. Πολυκάρπου, παρόντων τῶν μελῶν τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου παπᾶ κ. Θεοφάνους καὶ παπᾶ κ. Γεωργίου, καὶ τοῦ χρέη γραμματέως ἐκπληροῦντος Νικολάου Μ. Τζηράχ ἀνεγνώσθη ἀγωγή ὑπὸ ἡμερ. 20 Δεκεμβρίου 1904 καὶ ἀριθ. πρωτ. 82 τοῦ Εὐθυμίου Ι. Νεστερίδου, κατοίκου Καρὰ Χισάρ, ὑπηκόου ὁθωμανοῦ, χριστιανοῦ ὀρθοδόξου καὶ τὸ ἐπάγγελμα ἀγωγέως, δι' ἧς οὗτος ἐκτίθησιν ὅτι πρὸ ἐξαετίας, συζευχθεὶς νομίμως, ἀδεία ἐκκλησιαστικῇ, μετὰ τῆς καθ' ἧς ἡ ἀγωγή αὐτοῦ Φεβρωνίας τὸ γένος Δημ. Γιαγγιλόγλου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου καὶ ὑπηκόου ὁθωμανῆς ἀγνώστου διαμονῆς καὶ κατοικίας ἐπίστευεν ὅτι θὰ διήγεν μετ' αὐτῆς βίον εἰρηνικὸν καὶ τοῖς χριστιανοῖς συμβίοις ἀρμόζοντα ἀλλ' ὅτι ὥς μὴ ὤφελε, ὁ γάμος οὗτος κατέστη δι' αὐτὸν συνεχῆς σειρὰ πικριῶν καὶ δυσφορήτων ταλαιπωριῶν ὅτι πολλαὶ μὲν εἰσιν αἱ ἔνεκεν τῆς ἐπιληψίμου διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς τῆς ἐναγομένης σύζυγου αἰτίαι τοῦ ἀνισοῦ αὐτῶν βίου ἀλλὰ πάσας παραλείπων γνωρίζει ὅτι ἐγκαταλείψασα ἡ ἐναγομένη σύζυγος τὴν συζυγικὴν ἐστίαν καίπερ ἔχουσα γονεῖς ἐνωκίασε δωμάτιον ἐν οἰκίᾳ, ἐν ᾗ καὶ ἄνδρες ἐλεύθεροι παντὸς γαμικοῦ δεσμοῦ κατώκουν· ὅτι δὲ πρὸ πενταμηνίας περίπου ἀνεχώρησεν ἄγνωστόν που ἔνθα καὶ διαμένει· ὅτι ἡ μετὰ τοιαύτης δυστρόπου γυναικὸς συμβίωσις τουντεῦθεν καθίσταται ἀδύνατος· ὅτι ἐπειδὴ κατὰ Νόμον «ἐὰν μὴ βουλομένου τοῦ ἀνδρὸς ἔξω τοῦ οἴκου ἡ γυνὴ μείνῃ εἰ μήτοι γε τυχὸν παρὰ τοῖς ἰδίοις γονεῦσιν» (Ἀρμεν. βιβλ. δ' τίτλ. ιε' 13) αὕτη δὲ καίπερ ἔχουσα γονεῖς ἐπὶ τέσσαρα περίπου ἔτη διέμενεν ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ δικαιούται ἄρα οὗτος ἵνα ἐξηγητήσῃται τὸ ἀπὸ τοιαύτης γυναικὸς διαζύγιον· ὅτι ἡ ἐναγομένη σύζυγος ἐγκαταλείψασα τὴν πόλιν ἐν ᾗ κατώκουν ἀπῆλθεν εἰς ἄλλην πόλιν καὶ διαμένει ἄγνωστόν που καὶ ἐξαιτεῖται ὅπως γένηται δεκτὴ ἡ ἀγωγή αὐτοῦ αὕτη, παραπεμφθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, κλητευθῇ ἡ ἐναγομένη διὰ τινος τῶν ἐν Κων/πόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων τῆς κατοικίας καὶ διαμονῆς αὐτῆς ἅτε οὔσης ἀγνώστου, δικασθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐρήμην αὐτῆς ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, κηρυχθῇ διαλελυμένος ὁ μεταξὺ αὐτῶν ὕφιστάμενος γάμος ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτῆς καὶ καταδικασθῇ αὕτη εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν ...



Τὸ Δικαστήριον τοίνυν θεωρήσαν πεπεραιωμένην τὴν συζήτησιν, διασκεψάμενον κατ'ἰδίαν καὶ συζητήσαν κατὰ Νόμον. Ἐπειδὴ ἡ ἐναγομένη Φεβρωνία τὸ γένος Δημ. Γιαγηλόγλου καίπερ κλητευθεῖσα νομίμως ὑπελείφθη τοῦ Δικαστηρίου. Ἐπειδὴ πράγματι ἐγκαταλείψασα πρὸ τετραετίας περίπου τὴν συζυγικὴν οἰκίαν κατῴκει ἐν γνωστῇ τοῖς πᾶσιν οἰκίᾳ. Ἐπειδὴ κατὰ Νόμον «ἐὰν μὴ βουλομένου τοῦ ἀνδρὸς ἔξω τοῦ οἴκου ἡ γυνὴ μείνῃ εἰ μήτοι γε τυχὸν παρὰ τοῖς ἰδίῳις γονεῦσιν» (Ἀρμεν. βιβλ. δ' τίτλ. ιε' 13) ἔξεστι χωρίζεσθαι τὸν ἄνδρα τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ πράγματι ἡ ἐναγομένη ἐγκατέλειπε καὶ τὴν πόλιν ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ ἐνάγων σύζυγος καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἄγνωστον μέρος ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδίου ἀνδρός. Ἐπειδὴ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουσι τὸν ὑπολειπόμενον τοῦ Δικαστηρίου. Διὰ ταῦτα δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμψηφει δέχεται τὴν ὑπὸ χρονολ. 20 Δεκεμβρίου τ.ἔ. καὶ ἀριθ. πρωτ. 82 ἀγωγὴν τοῦ Εὐθυμίου Ι. Νεστερίδου ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον, κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐναγομένης Φεβρωνίας τὸ γένος Δ. Γιαγηλόγλου νόμιμον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτῆς, ὁρίζει προθεσμίαν, πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς εἴκοσι μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, διατάττει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσίευσιν ἀντιγράφου τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ καταδικάζει τὴν ἐγκαλουμένην εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν ἀνιόντα εἰς γρόσια ἑκατὸν πεντήκοντα (Ἀριθ. 150) καὶ προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος ...».

1162

1905. Προικοσύμφωνο. Καστοριά.

Κ. Οἰκονομόπουλος, «Ἐνα καστοριανὸ προικοσύμφωνο», *Μακεδονικὴ Ζωὴ* 182 (1981), σ. 45.

1162α

1905-1906. Ψηφίσματα τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Β' Συντακτικῆς Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν, με τὰ ὁποῖα κηρύσσεται ἡ Ἑνωσις τῆς νήσου με τὴν Ελλάδα. Χανιά.

Κυριακόπουλος, *Συντάγματα*, σ. 774-775.

1162β

1907. Σύνταγμα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας (άρθρα 123). Το κείμενο ψηφίσθηκε ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀρθρῶν τὴν 29/11/1906 καὶ επικυρώθηκε ἀπὸ τὸν Ὑπατο Ἀρμοστή Ἀλέξανδρο Ζαῖμη τὴν 8/2/1907. Κρήτη.

Κυριακόπουλος, *Συντάγματα*. Μέρος τέταρτο. Κρήτη. I. «Σύνταγμα Κρητικῆς Πολιτείας (1907)», σ. 826-845 (= Σ. Παπαμανουσάκης (ἐπιμ.), «Κρητικὸς Κώδιξ III. Περίοδος Γ': Κρητικὴ Πολιτεία (1898-1912). Μέρος πρῶτο», *Τάλως* 5/1 (1995), σ. 292-313 αρ. 389).